

opusdei.org

En sådd av glädje och frid

Ett bidrag av biskop Javier Echevarría, Opus Deis prelat, med anledning av Opus Deis grundande för 80 år sedan.

2008-10-09

Det har nu förflutit 80 år, sedan den helige Josemaría på skyddsänglarnas festdag den 2 oktober 1928, på gudomlig ingivelse grundade Opus Dei, vilket bekräftas i bullan *Ut Sit* av påven Johannes Paulus II. På grund av denna anledning tackar jag den heliga Trefaldigheten, som på detta

sätt ville öppna en väg för yrkesarbetets helgande mitt under de vanliga levnadsomständigheterna, en väg som står öppen för män och kvinnor i alla tider.

I en predikan vid saligförklaringen av Opus Deis grundare betonade påven Benedikt XVI – då fortfarande kardinal Ratzinger – att ”Josemaría Escrivá inte uppfattade denna kallelse bara riktad till sig själv, utan framför allt som ett till alla andra förmedlat uppdrag, nämligen *att bli heliga och uppmuntra till en gemenskap av bröder och systrar för Kristus.*” Medveten om detta uppdrag, fortsatte han, ”reste han outtröttligt genom olika kontinenter, talade med folk och uppmuntrade dem till att bli heliga och att leva äventyret att vara kristen, varthändens enskildes liv än måtte föra. Så blev han till en mycket aktiv människa, som själv levde Guds vilja

och uppmuntrade andra till ett sådant liv.”

När den helige Josemaría talade om de kristna under de första århundradena, betonade han, att ”dessa familjer levde av Kristus och hjälpte andra att lära känna Kristus. De utgjorde små kristna gemenskaper som utstrålade evangeliets budskap. Familjer som var lika andra familjer på den tiden, men som besjälades av en ny anda som smittade av sig på dem som närmade sig dem och som umgicks i dem. Sådana var de första kristna, och sådana måste även vi vara som är kristna av idag: vi måste så glädje och frid, den glädje och den frid som Jesus har utverkat åt oss”. (När Kristus går förbi, 30). Det är så han från första stund beskrev medlemmarnas roll inom prelaturen, i kyrkans mitt: att så glädje och frid bland alla mänskliga aktiviteter mitt i världen.

Detta konstaterande gjorde den Heliga Stolen vid godkännandet av den första kanoniska approbationen för Opus Dei till sitt eget, vilket man kan läsa i dekretet från den 16 juni 1950: "Alltid och överallt bär en medlem av Opus Dei Kristi frid och den fullkomligt äkta glädjen i Herren med sig, och erbjuder den på ett vänligt sätt till alla människor av god vilja, ja, inte bara det, man anstränger sig, att verkligen smitta alla med denna glädje och frid och uppmuntrar varsamt var och en att ta emot dessa så milda gåvor av Guds godhet och njuta av dem."

Benedikt XVI har försäkrat, att ordet "frid" för den troende är ett av de vackraste namnen på Gud, vilken som Fader önskar enighet bland alla sina barn. När man säger: "Frid vare med dig" eller "Frid vare med er", då motsvarar det, att Gud är med alla, med varenda man och kvinna. Och eftersom Kristus är vår frid (Jfr Ef.

2:17) visar sig denna önskan i strävan att presentera Kristus för alla och låta dem förstå, att det personliga umgänget med Jesus, vänskapen med Honom, som ger själen en ousäglig glädje och djup frid, förmedlar Guds frid, som inte världen kan ge. (Jfr Joh. 14:27)

Jag var vittne till, hur den helige Josemaría inte bara predikade och utbredde *fridens evangelium* (Ef. 6:15), utan ständigt bevarade det i sitt hjärta. Under hans liv saknades det inte tider av hot mot hans kroppsliga hälsa eller andliga bekymmer angående Kyrkans och samhällets öde, särskilt i stunder av mer eller mindre allmänna kriser; jag har emellertid aldrig upplevt, att han skulle ha förlorat lugnet eller upphört med att genom sitt eget exempel förmedla det till andra.

Han var övertygad om, att den som sprider evangeliet, med fulla händer

utsår glädjens sådd. Därför inbjöd han under fullständig respekt för samvetsfriheten till möte med Kristus. Han visste, att denna bemödan för människorna har utomordentligt välgörande följder, eftersom kunskapen om Kristi lära och det kristna engagemanget fullkomnar den mänskliga friheten och gör den villig att tjäna.

Kyrkan bidrar med sin evangelisering till, att friden sås ut med fulla händer. Ännu mer: den uppmanar de kristna att göra detsamma, för, som den helige Josemaría skriver: ”Herren vill se sina barn på alla ärbara vägar på denna jord! Överallt ska de så ut den ömsesidiga förståelsen, förlåtelsen, det ärliga umgänget, kärleken och friden. (Forja 373)

Att göra Kristus känd medför också glädje. Guds barns glädje är inte en följd av goda yttre omständigheter,

och den har inte enbart psykologiska orsaker. Troende män och kvinnor är som vilka andra som helst konfronterade med trötthet, sjukdom, svårigheter, bekymmer, tvivel och motstridigheter. Men de vet sig i alla dessa situationer vara Guds älskade barn. De vet, att de förtröstar på Gud och med Hans hjälp åter kan uppnå glädjen, om de någon gång skulle förlora den.

Även upplevelsen av den egna andliga svagheten, står inte i motsatsförhållande till glädjen, om man söker bot för sin nöd i det glädjefyllda mötet med den gudomliga barmhärtigheten. Liknelsen om den förlorade sonen, som lämnade sin faders hus och hamnade i det värsta slaveri, slutar med festen för den återfunna kärleken. (Jfr Luk.15:11-32) Och med tanke på alla stunder av misströstan skriver den helige Josemaría i övertygelse om, att Guds hjälp aldrig

saknas: ”Jesus Kristus, som är Gud men också människa, förstår och bönhör mig.” (Forja, 182)

När det gäller uppgiften att evangelisera griper mänskligt och gudomligt in i varandra: oron för de andra, kärleken och respekten för andras frihet. Vid ett stort möte i Argentina 1974, ett år med tragiska sammandrabbningar i denna sympatiska sydamerikanska nation, uppmanade den helige Josemaría med energisk röst: ”Ni ska utbreda glädje och frid åt alla håll. Säg aldrig ett sårande ord. Ni måste vara i stånd till att gå arm i arm med dem, som tänker annorlunda. Misshandla aldrig varandra, förhåll er gentemot alla människor som syskon, utbred glädje och frid.”

Varje jubileum är en anledning att blicka in i framtiden. När nu 80 år förflutit sen Opus Deis grundande, ber jag Gud, att det Heliga Korsets

och Opus Deis prelatur, denna lilla del av Kyrkan, är helt på toppen av sitt uppdrag, som Gud själv anförtrott henne 1928: att mitt i samhället generöst föra fram evangeliets glädje till människorna och därigenom också göra samhällsstrukturerna mänskligare.

---

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/en-sadd-av-gladje-och-frid/> (2026-04-04)